

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 14.Gf.40.094/2025/10/I.

A felperes:

felperes1

cím1

A felperes képviselője:

Klauber Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Klauber Zsófia Judit ügyvéd)

cím2

Az alperes:

alperes1

cím3

Az alperes képviselője:

SBGK Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Lukácsi Péter ügyvéd)

cím4

A per tárgya: jellegbitorlás megállapítása

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 30.G.40.464/2024/32.

í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal a pontosítással, hogy a jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozó ítéleti rendelkezések a jogsértést megállapító rendelkezésben foglalt 0,5 liter, 0,7 liter és 1 liter kiszerelésű termékekre vonatkoznak.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 700.000 (hétszázezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

[1] A felperes keresete annak megállapítására irányult, hogy az alperes 2023. április 3. napjától azzal, hogy a alkohol1 megjelölés1 elnevezésű, 0,5 liter, 0,7 liter és 1 liter kiszerelésű, dominánsan piros és ezüst színvilágú, piros kupakú, a címke szélei felé ívesen magasodó fehér kapitális betűkkel írt alkohol1 nevet alul-felül íves, piros pajzs alakú keretben ábrázoló, felül koronát, a márkanév alatt a megjelölés1 megjelölést, valamint többsoros szöveget feltüntető ezüst színű címkével ellátott átlátszó üveg szerinti termékeit a felperes hozzájárulása nélkül, olyan jellegzetes külsővel, csomagolással forgalmazza és reklámozza, amelyről a felperest, illetve a 0,5 liter, 0,7 liter és 1 liter kiszerelésű alkohol2 megjelölés1 ORIGINAL termékét szokták felismerni, gazdasági tevékenységét a felperessel szemben tisztességtelenül gyakorolja és ezzel

jellegbitorlást valósít meg. A felperes kérte továbbá kötelezni az alperest a alkohol1 megjelölés1 elnevezésű termékei, dominánsan piros és ezüst színvilágú, piros kupakú, a címke szélei felé ívesen magasodó fehér kapitális betűkkel írt alkohol1 nevet alul-felül íves, piros pajzs alakú keretben ábrázoló, felül koronát, a márkanév alatt a megjelölés1 megjelölést, valamint többsoros szöveget feltüntető ezüst színű címkével ellátott átlátszó üveg szerinti megjelenésű csomagolással történő forgalmazásának és reklámozásának abbahagyására és a további jogsértéstől történő eltiltásra. Kérte elrendelni a jogsértő termékek alperesi székhelyen (cím3) történő lefoglalását, a kereskedelmi forgalomból való visszahívását és az onnan való végleges kivonását, valamint kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest adatszolgáltatásra és közlemény közzétételére. Keresetét a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) 6. §-ára, a jogkövetkezmények tekintetében pedig a 86. §-ában foglaltakra alapította.

II.

[2] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

III.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes 2023. április 3. napjától azzal, hogy a alkohol1 megjelölés1 elnevezésű, 0,5 liter, 0,7 liter és 1 liter kiszerelésű, dominánsan piros és ezüst színvilágú, piros kupakú, a címke szélei felé ívesen magasodó fehér kapitális betűkkel írt alkohol1 nevet alul-felül íves, piros pajzs alakú keretben ábrázoló, felül koronát, a márkanév alatt a megjelölés1 megjelölést, valamint többsoros szöveget feltüntető ezüst színű címkével ellátott átlátszó üveg szerinti termékeit a felperes hozzájárulása nélkül, olyan jellegzetes külsővel, csomagolással forgalmazza és reklámozza, amelyről a felperest, illetve a 0,5 liter, 0,7 liter és 1 liter kiszerelésű alkohol2 megjelölés1 ORIGINAL termékét szokták felismerni, gazdasági tevékenységét a felperessel szemben tisztességtelenül gyakorolja és ezzel az 1997. évi LVII. törvény 6. §-ába ütköző jellegbitorlást valósít meg.

[4] Kötelezte az alperest a alkohol1 megjelölés1 elnevezésű termékei, dominánsan piros és ezüst színvilágú, piros kupakú, a címke szélei felé ívesen magasodó fehér kapitális betűkkel írt alkohol1 nevet alul-felül íves, piros pajzs alakú keretben ábrázoló, felül koronát, a márkanév alatt a megjelölés1 megjelölést, valamint többsoros szöveget feltüntető ezüst színű címkével ellátott átlátszó üveg szerinti megjelenésű csomagolással történő forgalmazásának és reklámozásának, valamint a fenti jogsértő tevékenységnek 15 (tizenöt) napon belüli abbahagyására. Elrendelte a termékek alperesi székhelyen történő, 15 napon belüli lefoglalását és a kereskedelmi forgalomból való visszahívását és az onnan való végleges kivonását.

[5] Kötelezte továbbá az alperest, hogy 15 napon belül szolgáltatson adatot a jogsértéssel érintett áruk forgalmazásában résztvevőkről, valamint az ilyen áruk terjesztésére kialakított üzleti kapcsolatokról, így kötelezze az alperest adatszolgáltatásra a jogsértés kezdő időpontjától kezdődő időtartam tekintetében a jogsértéssel érintett terméket birtoklók, a forgalmazásba bevont nagy-és kiskereskedők nevérol, címéről, a jogsértő termékek forgalmazott mennyiségéről, a forgalmazással elért nettó árbevételről havi bontásban, valamint a reklámozásra használt médiumokról és a kapcsolódó reklámköltségekről. Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részét 15 napon belül a honlap1, valamint a www.alkohol1.hu honlapok kezdő oldalán legfelül, Times New Roman betűtípussal, 12-es betűmérettel 3 hónapig tegye közzé, valamint fizessen meg a felperesnek 2.600.000 forint + áfa és 461.476 forint perköltséget.

III.1.

[6] A fellebbezés szempontjából releváns tényként állapította meg, hogy a felperesi társaság bejegyzésére 1998. október 20-án került sor. Cégjegyzék szerinti főtevékenysége 2013. február 17-étől üdítőital, ásványvíz gyártása. Bejegyzett tevékenysége továbbá – egyebek mellett –ugyancsak 2013. február 17-étől élelmiszer, ital, dohányáru vegyes nagykereskedelme és italkiskereskedelem. Az alperes bejegyzésére 1990. szeptember 19-én került sor; cégjegyzék szerinti főtevékenysége 2009. február 27-étől ital-nagykereskedelem, bejegyzett tevékenysége továbbá 2013. február 18-tól ital-kiskereskedelem.

[7] A felperes a lengyel felperes1-csoport magyarországi leányvállalataként a hazai italgyártás és forgalmazás egyik kiemelkedő szereplője, üdítő és gyümölcsital áruk mellett alkoholos termékek magyarországi forgalmazásával is foglalkozik, ennek keretében 2022. június 22-e óta forgalmazza Magyarországon a alkohol2 megjelölés1 termékcsaládot, ezen belül a alkohol2 megjelölés1 Original terméket.

[8] A felperes 2023. április 3-án termékvásárlás eredményeként szerzett tudomást arról, hogy az alperes „alkohol1 megjelölés1” néven forgalmaz terméket.

[9] A perbeli termékek az alábbiak.

[10] A perbeli termékek közül a felperesi terméket a magyarországi forgalmazás kezdő időpontja, az alperesi terméket a termékvásárlás napja óta folyamatosan forgalmazzák. Az alperesi termék forgalmazására italkereskedéseken keresztül üzletekben és webshopokban kerül sor. Alperes a terméket közösségi média oldalain (Instagram és Facebook oldalak, YouTube-csatorna), valamint saját honlapjain (honlap1 és www.alkohol1.hu) reklámozza.

[11] A felperes mint kérelmező az alperessel mint kérelmezettel szemben a Fővárosi Törvényszéken ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő, melyet arra alapított, hogy a kérelmezett termék csomagolása saját termékéhez képest az összbenyomás szintjén összetéveszthetőségig hasonló, így a kérelmezetti magatartás valószínűsítetten bitorolja a védjegy fennálló kizárólagos jogokat. A Fővárosi Törvényszék a 2023. június 28-án kelt, 3.Pk.21.409/2023/9. számú végzésében a kérelmező ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelmét elutasította; a fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

[12] Magyarországi viszonylatban 2022. május 1. és 2023. december 31. között valamennyi megjelölés1 kategóriájú alkoholból összesen 11.875.105 darabot adtak el, ezen belül a alkohol2 megjelölés1 Original elnevezésű termékből 3.752.008 darabot. Magyarországon 2022. július 1. és 2023. április 30. között a megjelölés1 kategóriájú alkoholból összesen 5.893.543 litert, ezen belül a alkohol2 megjelölés1 Originalból 1.804.269 litert adtak el; 2023. július 1. és 2024. április 30. között a megjelölés1 kategóriájú alkoholból összesen 5.726.943 litert, ezen belül a alkohol2 megjelölés1 Originalból 1.931.224 litert; 2023. január 1. és 2023. április 30. között a megjelölés1 kategóriájú alkoholból összesen 2.257.116 litert, ezen belül a alkohol2 megjelölés1 Originalból 720.610 litert; 2024. január 1. és 2024. április 30. között a megjelölés1 kategóriájú alkoholból összesen 2.207.656 litert, ezen belül a alkohol2 megjelölés1 Originalból 757.788 litert. Magyarországi viszonylatban 2022. május 1. és 2023. december 31. között valamennyi megjelölés1 kategóriájú alkoholból összesen 11.875.105 litert adtak el, ezen belül a alkohol2 megjelölés1 Originalból 3.752.008 litert.

III.2.

[13] Az elsőfokú bíróság ítélete jogi indokolásában a perben irányadónak vett jogszabályi rendelkezések ismertetését követően előrebocsátotta, hogy a jellegbitorlás megvalósulása körében öt tényállási elem fennállását vizsgálta a BDT2019. 3962. számú eseti döntésben foglaltakra is tekintettel. Kitért e körben arra, hogy a védjeggyel kapcsolatos nemperes eljárás során meghozott jogerős döntés nem kötötte, a két eljárás során érvényesített jog különböző volt. Utalt továbbá arra, hogy nem volt jelentősége az alperes védjegylajstromra vonatkozó hivatkozásának a perbeli jogvita jellege miatt, illetve arra, hogy az ISZT szakvélemény okirati bizonyítékként került csatolásra, ezért a szakértői bizonyításról nem kellett határoznia (Pp. 316. § (3) bekezdés).

[14] A jellegbitorlás törvényi feltételei közül a versenytársi minőséggel összefüggésben rámutatott arra, hogy e körben az alperes általános jelleggel vitatta a feltétel fennálltát, anélkül, hogy előadott volna olyan körülményeket, amelyek azt kétségbe vonták volna. Utalt ugyanakkor arra, hogy a versenyjogsértő magatartás csak az adott piacon valamely tevékenységet kifejtő, a gazdasági versenyben érdekelt versenytárs sérelmére tanúsítható (BH2011. 39.). A cégjegyzéki adatokból megállapította egyebekben, hogy mindkét peres fél bejegyzett tevékenysége ital- kiskereskedelem, ezért ugyanazon a piacon a gazdasági versenyben érdekelt vállalkozásnak minősülnek, versenytársak.

[15] A piaci ismertséggel összefüggésben a felperes által csatolt bizonyítékokon (F/5. és F/13.) kívül rendelkezésre álltak a beszerzett piackutató által szolgáltatott adatok. Ezek alapján megállapította, hogy az állított jogsértő magatartást megelőző időszakban a felperesnek folyamatos és jelentős piaci részesedése volt ugyanúgy, mint a jogsértést követően. Az egyes évekre vonatkozó adatok ismertetését követően kitért arra is, hogy a piaci részesedés aránya mintegy 30%-os volt a releváns időszakon belül, enyhén növekvő arányban. Álláspontja szerint mindezek önmagukban igazolják a felperesi termék piaci jelenlétét és ismertségét. Megjegyezte az alperes azon hivatkozására figyelemmel, hogy a felperesnek a perben a konkrét termék külső kialakításának ismertségét kellett igazolnia és nem általában a alkohol2 márkanév ismertségét, hogy nem merült fel arra vonatkozó adat, hogy a perbeli felperesi terméktől eltérő, ugyanezen kialakítással és ugyanezen elnevezéssel ellátott másik termék lenne a piacon, ezért ezt hivatkozást megalapozatlannak találta.

[16] A további feltételeket, a jellegzetes külsőt, a jellegzetességet, az összetéveszthetőséget, illetve az arra való alkalmasságot illetően kiemelte, hogy a termékek összetéveszthető külső hasonlatossága nem volt szakkérdés (BH2014. 52). Kitért arra, hogy a szakértői bizonyítás szükségtelensége abból is adódott, hogy a hasonlóságnak a fogyasztók számára kell nyilvánvalónak lennie. Szükséges volt ugyanakkor a perbeli termékek szemléje, amely alapján meggyőződött a további törvényi feltételek fennállásáról.

[17] Ennek értelmében rögzítette, hogy a felperesi és alperesi termékek színvilágában egyaránt domináns a piros, mind a csavaros tetőt bevonó csomagolás, mind az elnevezés háttérét illetően. Az elnevezés ehhez képest fehér betűkből áll azzal, hogy a fehér betűs elnevezés a felperesi termék esetében kék háttérű a csavaros tetőn. A felperesi termékek

címkéjének alján egy piros csík található, amely az alperesi termékeken aranyozott. Mindkét fél termékein koronás motívum látható a címkére írt elnevezés fölött, középen; a felperesi termék címkéjének színe fehér, az alperesé ezüstös. A felperesi termék alja domború kialakítású, oroszlanos címert ábrázol, míg az alperesé egy téglalap alakú aranyszegéllyel bevont címkét, amely elkülönül az elnevezést is tartalmazó címkétől. A terméknevek kapcsán annak tulajdonított jelentőséget, hogy bár önmagában a alkohol elnevezés csak első szótagjában egyezik a felperesi elnevezéssel, az egyéb körülmények miatt a névválasztás erősíti a termékek összetéveszthetőségét. E körben megjelölte a címkén szereplő elnevezés piros háttérét, az elnevezések királyi, uralkodói jelentéshez kötődő jellegét, a koronás motívumokat. Miután a felperesi termékek piaci megjelenése megelőzte az alperesét, az alperes a felperesi termék jellegzetességeinek, így elnevezésének és az ehhez kapcsolódó tulajdonságoknak az ismeretében dönthetett a terméke nevről. Amennyiben helytálló is lenne, hogy a piros szín általánosan alkalmazott a vodkák esetében, rámutatott arra, hogy ezen szín csak az egyik, de nem az egyetlen hasonlóság a perbeli termékek esetében. Az összbenyomás alapján nem értett egyet azzal az érveléssel, hogy az alperes termékének jellegzetességét az arany szín adja, míg a felperesi terméken az ezüst szín a meghatározó. Rögzítette, hogy a címkén látható piros szín az, amely a fogyasztók számára elsőként szembetűnő. A piros szín perbeli termékeken megfigyelhető központi szerepének érzetét és a közöttük fennálló hasonlóságot az is alátámasztja, hogy az alperesi termékek ott tartalmazznak piros színt, ahol a felperesé is. Miután a termékeken a fehér, illetve ezüstös szín háttérszín, melyekhez képest domináns a piros, nincs jelentősége a palackok eltérő vonalvezetésének. Az összetéveszthetőséget pedig nem befolyásolja, hogy a felperesi terméknel az ezüst, az alperesnél az arany szín is megjelenik ugyanúgy, ahogy a korona kidolgozottságának mértéke sem. Mindkét termékre igaz, hogy a címke felett látható korona mérete mintegy a fele, harmada az elnevezésnek. Szembetűnő hasonlóság az is, hogy a koronás motívum a címkén lévő elnevezés fölött, középen van elhelyezve. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a fogyasztókra gyakorolt összhatas tekintetében az összetéveszthetőségig hasonlóak a perbeli termékek. Utalt ugyanakkor arra, hogy a jellegzetes külső vonatkozásában megállapítható hasonlóságnak nem kell 100 %-os azonosságnak lennie, elegendő az az érzet, melynek következtében a fogyasztók az alperesi terméket megismerve a felperes termékeire asszociálnak. Ez pedig kétségtelenül megállapítható a perbeli esetben a domináns piros szín, a méret, az elnevezés és annak kapcsán releváns tényező, a koronás motívum elhelyezkedése alapján. Mindezek nem csak az összetéveszthetőséget, hanem a felperesi termékek jellegzetes külsejét és jellegzetességét is bizonyítják.

[18] A felperes az alperest megelőzve vezette be termékét a piacra, annak külsejének jellegzetességét alátámasztja, hogy nem merült fel peradat arra, hogy az alperesi termék piacra lépéséig bármelyik, a releváns piacon jelenlévő termék rendelkezett volna együttesen ezekkel a tulajdonságokkal.

[19] Mindezek alapján tehát a keresettel egyezően állapította meg az alperesi jogsértést, utalt ugyanakkor arra, hogy az ún. Máltai keserű ügyben hozott döntés nem volt releváns a jogvita eldöntése szempontjából, mivel az adott ügyben a domináns szóelemek bírtak relevanciával.

[20] A Tpt. 86. §-ában foglalt jogkövetkezmények kapcsán rámutatott arra is, hogy a keresetben foglalt egyik jogkövetkezményt sem tartotta eltúlzottnak arra tekintettel, hogy az alperesi jogsértés folyamatos 2023 áprilisa óta, illetve arra tekintettel, hogy a jogsértés önkéntes abbahagyásának hiánya folytán a jövőben a felperest érő hátrányok elhárítása, kiküszöbölése miatt a jogkövetkezmények alkalmazása indokolt és szükséges. Utalt e körben még arra, hogy nem volt relevanciája a tilalmazott tevékenység mértékének, súlyának, kiemelve egyúttal a törvény preambuluma értelmében a jogi szabályozás célját és a tisztességes piaci verseny fenntartásához fűződő közérdeket. E körben rámutatott, hogy a versenyjogsértő magatartásnak nem feltétlen velejárója, hogy piactorzító hatással bírjon és önmagában a perbeli jogsértés megvalósulása sérti a verseny tisztaságát.

[21] A Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott a perköltségről az alperes pervesztessége figyelemmel.

IV.

[22] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereset elutasítása, másodlagosan a hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt, míg harmadlagos jogorvoslati kérelme arra irányult, hogy a jogkövetkezményeket szűkebb körben határozza meg az ítéltábla azzal, hogy biztosítható legyen annak határozottsága és végrehajthatósága, valamint az ítélet indokolásával való összhangja.

[23] Jogszabálysértőnek tartotta az ítéletet és kifejtette, hogy helytelenül foglalt állást az elsőfokú bíróság a jellegbitorlással összefüggésben, e körben döntő jelentőséget tulajdonított a védjegyjogi eljárás során született, az elsőfokú bíróság által is hivatkozott határozatnak.

[24] A védjegyjogi eljárás jelentőségével kapcsolatban előjáróban utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság nem fejtette ki az álláspontját az érvelésével kapcsolatban, azt sem indokolta, hogy miért tért el a védjegyjogi eljárásban ugyanazon bíróság által elvégzett értékeléstől és annak eredményétől, ilyen módon nem tett eleget indoklási kötelezettségének. Ebből adódott, hogy nem vette figyelembe a két jogterület, a védjegybitorlás és a jellegbitorlás szoros kapcsolatát, illetve azt, hogy a jellegbitorlás tényállása szorosan kötődik az iparjogvédelemhez. A védjegyjogi védelem az elsődleges, míg a versenyjogi védelem a másodlagos: a jellegbitorlás akkor jöhet szóba, ha a védjegyjogosult a terméken, annak külsején a védjegy mellett egyéb jellegzetes és ismertté vált elemeket is használ és a versenytárs által használt megjelölés és a védjegy összehasonlítása során ezekre a védjegy jog nem alkalmazható. Kiemelte az alperes, hogy az adott esetben az utóbbi megállapítás nem releváns, mert a védjegyeljárásban a felperesi igényérvényesítés alapja az a térbeli védjegy volt, amely az igényérvényesítés alapjául szolgáló felperesi termék egészét oltalmazza, vagyis a felperesi védjegy megegyezik a felperesi termékkel. Ebből következik, hogy az elsődlegesen alkalmazandó védjegy jog mellett a másodlagos védelmet biztosító versenyjognak nem marad eltérő alkalmazási lehetőség, illetve az is, hogy a másodlagosan alkalmazandó versenyjogban nem lehet más következtetésre jutni, mint amelyre az ítéltábla a védjegyjogi eljárásban jutott. A védjegyjogi és a versenyjogi összetéveszthetőség

vizsgálatának egyes szempontjai lényegében megegyeznek, mindkét esetben az átlagosan tájékozott, figyelmes és értelmes fogyasztó modelljét kell alapul venni, az összbenyomás a döntő, illetve mindkét eset magában foglalja az összetévesztés, illetve a gondolati képzettársítás reális veszélyét. Tévedett tehát az elsőfokú bíróság a körben, hogy eltérő lenne a védjegybitorlás és a jellegbitorlás keretében érvényesített jog. Fellebbezésében utalt a hivatkozott határozatban megjelölt uniós döntésekre azzal, hogy az összetéveszthetőség vizsgálata a domináns elemek összevetését és az egyéb elemek összevetését is jelenti. Mindezek alapján a védjegyjogi határozat helyesen állapította meg, hogy a felperesi palackforma, a piros szín, a koronaábra, a címke nem megkülönböztető, tehát nem jellegzetes. Ennek annyiban van jelentősége, hogy a nem megkülönböztető díszítőelemek olyan elemek, amelyről nem ismerik, nem ismerhetik fel a fogyasztók a felperest, más szóval ezen elemek nem töltenek be árjelző funkciót, így egy esetlegesen fennálló bizonyos fokú hasonlóság e körben nem vezethet összetéveszthetőségig hasonlóságra. Ha a jellegzetesség, illetve az összetéveszthetőség kérdését az elsőfokú bíróság tőle eltérően értelmezte, úgy az anyagi pervezetésnek erre is ki kellett volna terjednie, ennek okán az eljárás sérti a Pp. 237. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakat.

[25] A jellegzetes külső és az összetéveszthetőség vizsgálatát tévesen végezte el az elsőfokú bíróság, ugyanis először a jellegzetes elemeket kell megállapítani és utána vizsgálható, hogy a jellegzetes elemek sérelme megvalósul-e, fennáll-e az összetéveszthetőség veszélye. A jellegzetességek körében iratellenesnek tartotta az elsőfokú ítélet megállapításait, a bizonyítékok téves mérlegelését állította. Utalt arra, hogy A/4. sorszám alatt csatolt a perben áttekintést azon termékekről, amelyek címkéje szintén piros színt tartalmaz. Az összeállításnak éppen az volt a jelentősége, hogy ezen szín alkalmazása elterjedt általánosságban és a magyar piacon is, tehát nem megkülönböztető és nem is jellegzetes. Ennek igazolása céljából csatolt A/4 és A/11. sorszám alatt további mellékleteket is. Kiemelte, hogy a perben nem került bizonyításra, hogy a piros színről kizárólag a felperesi terméket ismerik fel. Ugyanezen érvelést tartotta fenn a korona motívum, mint jellegzetesség kapcsán is. Számos olyan termék van ugyanis, amely korona motívumot tartalmaz a címke közepén, ez is bizonyítja, hogy a motívumról nem a felperes terméket ismerik fel, utalt e körben a alkohol3 megjelölés1 címkéjére. Ezt meghaladóan a alkohol4 és a alkohol5 megjelölés1 tekintetében is megállapítható, hogy a termék használ piros színt, koronát és a korona kivétel nélkül középen helyezkedik el. Álláspontja szerint a felperes a jellegzetesség körében bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, míg alperesként igazolta, hogy a piros szín, a korona és annak elhelyezkedése jellegzetesnek nem tekinthető. Ennek okán iratellenesnek tartotta az elsőfokú ítélet [73] bekezdésében található megállapítást és rámutatott, hogy amennyiben további bizonyítást látott volna szükségesnek az elsőfokú bíróság, úgy köteles lett volna erre a felek figyelmét felhívni a Pp. 237. §-a értelmében.

[26] Az összetéveszthetőség kapcsán utalt arra, hogy jellegzetes elemek hiányában nem lehet összetéveszthetőséget megállapítani. Tévesnek tartotta ugyanakkor az összetéveszthetőség vonatkozásában az elsőfokú bíróság megállapításait és utalt arra, hogy e körben a piros színt, a koronát és a motívum elhelyezkedését tartotta dominánsnak, míg a védjegy ügyben eljáró bíróság a termékek nevét. Fenntartotta, hogy a Máltai keserű ügyében hozott határozat (BH1998. 478.) irányadó a perbeli esetben. Álláspontja szerint arra tekintettel, hogy a dominánsnak minősülő szóelemek nem összetéveszthetők, nem hasonlóak, az összetéveszthetőség hiányát kellett volna megállapítani.

[27] Az eltérő domináns terméknév kapcsán előadta, hogy az összbenyomás vizsgálata során elsődleges megkülönböztető jelentősége van a szóelemnek különösen akkor, ha egyben a termék nevéként is funkcionál. Ez az, ami a fogyasztót általában orientálja és betölti azt az árjelző funkciót, amit mind a védjegyjog, mind a jellegbitorlás versenyjogi tényállása védeni kíván. Utalt e körben is az alperes a védjegy ügyben hozott jogerős határozatban foglalt megállapításokra. Tévesnek tartotta azt a következtetést, amely konceptuális hasonlóságot állapított meg a perbeli terméknevek között az egyfajta uralkodói jelentés miatt. A felperesi termék ugyanis magyar terméknek számít és uralkodói örökség nélküli, így konceptuális hasonlóság sem állapítható meg. Megjegyezte, hogy egyebekben a alkohol1 védjegy jogosultja egy olasz társaság, amely a perbeli termékek gyártója. A céget 170 éve alapították, azóta foglalkozik alkoholtartalmú italok gyártásával; a alkohol1 elnevezésű termékek először 1958-ban jelentek meg, így 65 éve vannak jelen a világ számos országában. 2013-ban tett a termék gyártója bejelentést Magyarországon a alkohol1 megjelölésre, mely 2016-ban került lajstromozásra. Teljességgel kizárt ennek okán, hogy a célja vagy szándéka, vagy névválasztásának oka az lett volna, hogy erősítse a felperes termékével való összetéveszthetőséget. Ehhez képest az elsőfokú bíróság nem is vizsgálta az elnevezések vonatkozásában a vizuális és fonetikai hasonlóságot, mindössze a konceptuális kapcsolatot állapította meg tévesen. Az összetéveszthetőség reális veszélye tehát a két termék neve vonatkozásában nem áll fenn.

[28] A piros szín használatával összefüggésben tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság megállapításait arra figyelemmel, hogy sem a szín, sem a további elemek nem tekinthetők jellegzetesnek. Vitatta, hogy a terméke kizárólag ott tartalmazna piros színt, ahol a felperesi, ugyanis a felperesi termék alján egy vízszintes piros csík található, amely hiányzik az övéről. Kitért arra is, hogy a alkohol2 szó háttérben található ábra a címkében marad és nem éri el az üveg szélét, míg a alkohol1 háttérén az ábra túlnyúlik a címkén és az üveg szélét is eléri. Nem foglalkozott az elsőfokú bíróság azzal sem, hogy a alkohol2 termék esetében a piros mellett az ezüst szín a jellemző, a alkohol1 esetében azonban az arany. Az arany szín a piros mellett eltérő összehatást kelt, mivel markánsan eltér az ezüstitől.

[29] Amellett, hogy a korona motívumát nem tartotta jellegzetesnek, fenntartotta, hogy ebben a körben téves megállapításokra jutott az elsőfokú bíróság, ugyanis azt az elsőfokú ítélet is elismeri, hogy e motívum használatára nézve a felperes nem rendelkezik kizárólagos jogosultsággal. Három példát is megjelölt arra, amikor a piros szín mellett a korona is szerepel egyes termékeken, ráadásul a címke közepén történő elhelyezéssel.

[30] Utalt még arra, hogy az elsőfokú bíróság is számos különbséget állapított meg ítéletében: a felperesi termék címkéjének alján található piros csíkot, a koronás motívumok színösszeállítását és gazdagságát, a felperesi termék címkéjének színét, a termék aljának domború kialakítását. Mindezekon túlmenően a palackok eltérő vonalvezetése is jelentős különbség. Helyesen rögzítette tehát az elsőfokú ítélet a különbözőségeket, azonban tévedett, amikor az összbenyomás szempontjából arra következtetett, hogy azok összetéveszthetők,

ráadásul oly módon, hogy érdemben nem indokolta döntését a különbségekre is figyelemmel.

[31] A piackutató társaságtól beszerzett adatokkal összefüggésben előadta, hogy ha igaz lenne, hogy a fogyasztók a alkohol1 terméket választják a felperesi termék helyett, az azt jelentené, hogy a felperesi termékek forgalma szükségszerűen csökkent az alperesi piacra lépés óta. Ezzel szemben a beszerzett adatok azt támasztották alá, hogy a felperes termékeinek eladása mindegyik időszakban növekedett, miközben összességében csökkent a magyar megjelölésű piac. Tehát számokkal alátámasztva is bizonyította, hogy nem áll fenn a termékek között összetéveszthetőség vagy annak veszélye, amely tény az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelni. Az adatokból ugyanakkor az is látszik, hogy a terméke a piacra lépés óta nem okozott veszteséget a felperesnek. Álláspontja szerint ahhoz, hogy a tisztességtelen piaci magatartás megállapítható legyen, szükséges, hogy az elszenvető fél valamilyen hátrányt tapasztaljon. Utalt végül arra, hogy ellentmondás van az ítélet rendelkező része és indokolása között, ugyanis amilyen módon a rendelkező részben a alkohol1 termék megjelölésre került, például a címke kapcsán, azzal összefüggésben az ítélet indokolása nem állapította meg, hogy az jellegzetes, legfeljebb azt, hogy e körben különbözik a két termék.

[32] Fenntartotta, hogy a felperesi termék ismertsége nem igazolt, ugyanis a piacra lépésétől a jogsértő alperesi magatartás megkezdéséig eltelt időszak nem volt elegendő a piaci ismertség megszerzéséhez. Utalt e körben arra, hogy a felperesi termék külső kialakításának és nem általában a alkohol2 márkanévnek az ismertségét kellett igazolni. Változatlanul vitatta a versenytársi viszony fennálltát is, és előadta, hogy a alkohol1 eltérő és jellegzetes marketing pozicionálással és koncepcióval rendelkezik, olyan importált vodkával, amely világos és valódi orosz örökséggel bír.

[33] Eltúlzottnak és indokolatlannak tartotta az elsőfokú ítéletben foglalt jogkövetkezményeket, e körben utalt arra, hogy csak az eset körülményeihez képest van lehetőség objektív szankciók alkalmazására (EBH2001. 421). Az elsőfokú bíróság nem mérlegelte az eset összes körülményét, ezért ítélete sérti a Tpv. 86. §-ában és a Pp. 279. §-ában foglaltakat. Három körülményt emelt ki ezzel összefüggésben: azt, hogy az összbemutató és az összetéveszthetőséget ellentétesen ítélte meg az elsőfokú bíróság a védjegyjogi ügyszó képest, amiből adódóan alappal feltételezte, hogy a terméke nem sérti harmadik személy jogait; nem vette továbbá figyelembe a piackutató adatszolgáltatását, amely a felperesi forgalomnövekedést mutatja, illetőleg azt, hogy nem bitorló, hanem a magyarországi szeszesital piac több mint 30 éve meghatározó szereplője, közismert termékek magyarországi forgalmazója. Rámutatott, hogy a alkohol1 védjegye több évtizede keletkezett, a névválasztás megelőzi a felperesi termék forgalmazásának kezdetét, ebből következik, hogy nincs szüksége a felperesi termék ismertsé válásához szükséges ráfordításokat kihasználni, a felperesi termékből profitálni.

[34] A termékek forgalomból való visszahívása és kivonása eltúlzott intézkedés, már teljesített szerződéseket érint, másrészt az adatszolgáltatási igény is eltúlzott, nem kapcsolódik a perben érvényesített igényhez, a hátrányok elhárításához, kiküszöböléséhez

nem szükséges. Eltúlzottnak tartotta továbbá az interneten történő közzétételt és annak időtartamát is. A védjegyjogi eljárásra tekintettel indokolt lenne álláspontja szerint, ha a jogsértés kezdő időpontjaként nem 2023. április 3., hanem 2024. május 8. kerülne feltüntetésre.

[35] Álláspontja szerint a határozottság követelményének sem felel meg az elsőfokú bíróság ítélete és az nem is végrehajtható. A rendelkező rész első bekezdése kizárólag a 0,5 liter, 0,7 l és 1 l kiszerelésű vodkára vonatkozik, míg a többi bekezdésben a kiszerelések nem szerepelnek, így az tágabban is értelmezhető. Másrészt a alkohol1 termék képe a kereseti kérelem részét képezte, az ítélet rendelkező részében azonban nem szerepel és emiatt a szöveges megfogalmazás tágabban is értelmezhető, mint a fénykép. Ennek okán az ítélet kiegészítésre, pontosításra szorul, különösen a jellemzők pontosabb leírása, az alperesi termékről kép csatolása útján, valamint annak kifejezésével, hogy kizárólag valamennyi felsorolt jellemzőkkel rendelkező termékre vonatkozik az ítélet. Megjegyezte, hogy maga a kereseti kérelem is határozatlan volt, így hiánypótlásra kellett volna felhívni a felperest, illetve ennek hiányában anyagi pervezetés körében kellett volna tisztázni a kereseti kérelem határozatlanságát. Miután ez nem történt meg, a másodfokú eljárásban nem mellőzhető.

[36] V.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokai alapján.

[37] Kiemelte, a fellebbezés tévesen hivatkozik a versenyjogi kommentárban foglaltakra és megalapozatlanul állítja, hogy a védjegyoltalom alatt álló termékén versenyjogi oltalom ne állhatna fenn. Az alperes figyelmen kívül hagyja azt is, hogy a termékeket kell a jellegbitorlási perben összehasonlítani egymással, nem pedig egy védjegyet egy adott termékkel. Hangsúlyozta, hogy a védjegyjogi eljárásban nem került sor a perbeli termékek összehasonlítására, közvetlen bírósági szemrevételezésre, szemlét jelentő bizonyítási eljárásra.

[38] Megalapozatlanul vitatja továbbá fellebbezésében az alperes a termék jellegzetességét is, hiszen a jellegzetes külső nem csak különleges termék esetén állhat fenn, tömegtermék is rendelkezhet összbenyomásra jellegzetes külsővel (BH 2014. 52). Téved egyébként az alperes, amikor arra utal, hogy az elsőfokú bíróság érdemben nem foglalkozott a védjegyjogi eljárás során született határozatokkal, ugyanis nemcsak ítéletében tért ki azokra, de a perfelvételi tárgyalás jegyzőkönyvből megállapítható módon számos bírói kérdésre került sor az anyagi pervezetés körében.

[39] Változatlanul fenntartotta az összetéveszthetőségre vonatkozó állítását az összbenyomás alapján és e körben hivatkozott a BH2015. 160. számú eseti döntésben foglaltakra.

[40] Előadta végül, hogy eljárásjogi szabálysértés nélkül hozott határozatot az elsőfokú bíróság és az alperes által megjelölt körben további anyagi pervezetésre sem volt szükség. Ellentmondás nem áll fenn az ítélet rendelkező része és indokolása között és az nem sérti a Pp. 346. § (3)-(4) bekezdésében foglaltakat. Az elsőfokú bíróság által alkalmazott jogkövetkezmények nem eltúlzottak és nem is indokolatlanok. Az alperesnek minden kétséget kizáróan tudnia kellett, hogy a felperesi termék versenyjogi oltalma folytán jogsértő a alkohol termék; erre utalt az alperesnek küldött felszólító levél is. Megjegyezte, ahhoz képest, hogy a versenytársi viszony fennállását az alperes vitatta fellebbezésében, maga utalt arra, hogy hosszú évtizedek óta van jelen az alkoholos italtermékek forgalmazásának piacán. Az elsőfokú bíróság ítélete végrehajtható, a rendelkező rész kellően határozott. A felperes megjegyezte, éppen az elsőfokú bíróság felhívására került sor a perben a kereseti kérelem kiegészítésére és pontosítására.

VI.

[41] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül.

[42] A felperes fellebbezésében az alapul szolgáló indokok kifejtésével egyértelműen megjelölte, hogy jogorvoslati kérelme elsődlegesen, illetve eshetőlegesen mire irányul, a másodfokú eljárásban az ennek megfelelő sorrendben kellett vizsgálni a fellebbezésben foglaltakat.

VII.

[43] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben vizsgálva megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[44] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, érdemi döntésével és annak jogi indokolásával az ítéltábla egyetértett, ezért a Pp. 386. § (4) bekezdése alapján eljárva utal az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira.

[45] A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel emeli ki az alábbiakat.

VII.1.

[46] Elöljáróban rögzíti a másodfokú bíróság, hogy maradéktalanul osztotta az elsőfokú ítéletben kifejtetteket a vonatkozásban, hogy a perbeli védjeggyel összefüggésben – ideiglenes intézkedés tárgyában – született jogerős határozat megállapításai nem kötötték az elsőfokú bíróságot.

[47] Kétségtelen, hogy a védjegyoltalom a védjegy használatához való kizárólagos jogot biztosítja. A védjegyjogosult pedig a Védjegytv. 12. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a kizárólagos használati jog alapján azzal szemben is felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében, árukkal vagy szolgáltatásokkal összefüggésben használ olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt, ideértve azt az esetet is, amikor az összetéveszthetőség amiatt áll fenn, mert a fogyasztók a megjelölést a korábbi védjegyhez gondolati képzettársítás útján kapcsolhatják. A Védjegytv. 12. § (2) bekezdésének további törvényi feltételeivel a jogszabály az összetéveszthetőség valamennyi esetét felöleli, ebből adódik, hogy az összetéveszthetőség tekintetében a vizsgálat szempontjai megegyezhetnek adott esetben a védjegybitorlásra és a jellegbitorlásra alapított igényérvényesítés esetén [C-39/97. számú ügy megállapításai az összetéveszthetőség átfogó értékelésével kapcsolatosan]. A védjegybitorláshoz és a jellegbitorláshoz ugyanakkor önálló jogvédelem kapcsolódik, az előbbi a Védjegytv., az utóbbi a Tpvt. alapján, ez pedig szükségszerűen az érvényesített jog különbségét eredményezi.

[48] Az elsőfokú bíróság az érvényesített joghoz kötve volt (Tpvt. 6. §), ennek alapján kellett vizsgálnia a jellegbitorlás megvalósulását. Ezen vizsgálat a fentiek szerint mutat azonos elemeket a védjegybitorláshoz kapcsolódó igényérvényesítés esetén elvégzett vizsgálattal, ebből azonban – a fellebbezésben foglaltakkal szemben – nem következik, hogy ugyanaz lenne az érvényesített jog és az sem, hogy az összetéveszthetőség tekintetében a két eljárásban kizárólag azonos következtetésre juthatna az eljáró bíróság. E körben a felperes jogszabályi alap nélkül állította a versenyjogi védelemmel szemben a védjegyjogi védelem elsődlegességét.

[49] Az elsőfokú bíróság – a BDT2019. 3962. számú eseti döntésben foglaltakra utalva – helytállóan indult ki abból, hogy a Tpvt. 6. §-a szerinti jellegbitorlás megvalósulásához öt tényállási elem fennállását kellett vizsgálni: a versenytársi minőséget; a jellegzetes külsőt; a jellegzetességet, amiről a versenytárs áruját vagy a versenytársat szokták felismerni; a piaci ismertséget; végül pedig az összetéveszthetőséget, illetve az arra való alkalmasságot. A Tpvt. 6. §-a alapján megalapozottan állapította meg a törvényi feltételek fennállását, így azt, hogy az alperes tisztességtelen piaci magatartást tanúsított.

[50] A rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével, a Pp. 279. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelő értékelésével rögzítette mindazokat a körülményeket, amelyek az összetéveszthetőség és hasonlóság szempontjából döntőek voltak és érdemben helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperesi termékek összehatásukban olyan jellegzetes külsővel kerültek forgalmazásra, amelyről a felperes áruját szokták felismerni.

[51] A versenytársi minőség kapcsán tévesen állította a fellebbezés a törvényi feltétel hiányát.

[52] A peres felek versenytársak: a magyar piacon ital-kereskedelmi tevékenységgel foglalkoznak, a perbeli megjelölés¹ termékeket forgalmazzák, ahogyan arra az elsőfokú bíróság is megalapozottan utalt ítéletében; ennek tényét a cégnyilvántartásba bejegyzett tevékenységi körök egyezősége is alátámasztotta. Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróságnak a versenytársi minőség fennállásával kapcsolatos érvelésével szemben értékelhető előadást nem tett. Az a hivatkozás, hogy a terméke a nemzetközi piacokon is elérhető, „világos és valódi orosz örökséggel” rendelkező import megjelölés¹, nem alkalmas az elsőfokú bíróságtól eltérő következtetés levonására.

VII.3.

[53] A piaci ismertség körében az alperes elsősorban azt kifogásolta, hogy a felperes a alkohol² ORIGINAL megjelölés¹ termékeket 2022 nyara óta forgalmazza, az ismertségnek pedig egy bizonyos szintet meg kell haladnia, önmagában a piaci jelenlét nem elég.

[54] Az ítéltábla álláspontja szerint ugyanakkor az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a felperes által csatolt bizonyítékokon túl az cég¹ által szolgáltatott adatokat is. A fellebbezés által sem vitatott tényként rögzítette, hogy 2022. július 1. és 2023. április 30. között (amely időtartamból csak az utolsó, nem egész egy hónap esett a perben állított jogsértés időszakába) Magyarországon megjelölés¹ kategóriájú alkoholból összesen 5.893.543 litert adtak el, amely mennyiségből 1.804.269 litert a felperesi termék adott ki. Ez önmagában alátámasztotta a felperesi termék megfelelő szintű ismertségét. Megjegyzi e körben az ítéltábla, hogy egy adott termék fogyasztók körében való ismertségének nem feltétele eredendően a termék piaci részesedésének volumene. A piaci ismertséget alátámasztja az is, ha a perbeli termék jelen van a piacon, abból ugyanis okszerűen levonható az a következtetés, hogy a fogyasztók a termékeket ismerik. Az igazolt piaci jelenlétből és a termékek jellegzetes külső megjelenéséből pedig szükségképpen következik, hogy a fogyasztók a perbeli termékekről a felperest vagy annak áruját ismerik fel (BH2015. 160.).

[55] Mivel az elsőfokú ítélet alperes által nem támadott tényállása szerint a fenti adatok kifejezetten a per tárgyát képező alkohol² ORIGINAL megjelölés¹ termékekre vonatkoznak, az ítéltáblának is ebből kellett kiindulni, így nem bírt jelentőséggel az alperes azon érvelése, mely szerint a felperes alkohol² márkanév alatt más termékeket is forgalmaz. A rendelkezésre álló adatok nem hagytak kétséget afelől, hogy az alperesi termék piacra lépésekor a felperes terméke a magyar piacon ismert volt. Ezért nem bírt jelentőséggel a fellebbezésben hivatkozott A/5. sorszám alatt csatolt melléklet, amely a perbelitől eltérő, 0,1 liter kiszerelésű terméket ábrázolt. Helytállóan állapította meg tehát az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a termékei ismertségét a Tptv. 6. §-ának alkalmazásához szükséges mértékben megfelelően igazolta.

VII.4.

[56] A jellegzetesség hiányával összefüggésben – a külső megjelenés egyes elemeit külön vizsgálva – téves a fellebbezés azon kiindulópontja, mely szerint a „nem megkülönböztető elemek” olyan elemek, amelyről nem ismerik, nem ismerhetik fel a fogyasztók a felperest.

[57] Az elsőfokú ítélet ugyanis – helyesen – a fogyasztóra gyakorolt összhatas, összbenyomás alapján állapította meg az összetéveszthetőséget azzal, hogy ehhez elegendő az az érzet, benyomás, amelynek következtében a fogyasztók az alperesi terméket megszemlélve a felperes termékre asszociálnak. Utal e körben az ítéltábla a BH2014. 52. számú eseti döntésben foglaltakra azzal összefüggésben, hogy még egy tömegtermék is rendelkezhet összebenyomásra, ránézésre jellegzetes külsővel, eltérő fantázianév feltüntetése mellett is. Az adott esetben egy térkő mérete, színe, felülete valószínűleg meg együttesen a jellegzetes külsőt.

[58] Az elsőfokú bíróság ugyan egyenként vizsgálta a hivatkozott jellemzőket, például a domináns piros színt a csavaros tetőn és a hasonlóan fehér betűs elnevezés háttérében, a korona motívum kombinációjával és címkén való elhelyezésével, a végkövetkeztetését – a jellegzetes külső fennállását – azonban a fentiek szerint ezek összhatása alapján vonta le. A nagymértékű vizuális hasonlóságot egyebekben a címkék egyező felosztása is erősíti: fentről lefelé haladva a korona feltüntetése, majd az elnevezés, az azt követő „megjelölés” felirat és a hosszabb apró betűs szöveg, végül (egyedüli eltérésként az alsó részen) a piros/aranyozott csík/forma. Arra is megalapozottan utalt az elsőfokú bíróság, hogy a névválasztás fonetikai és konceptuális szempontból erősíti a termékek összetéveszthetőségét. Bár e körben kismértékű a hasonlóság, miután az elnevezésben az első szótag mutat egyezést és a jelentéstartalom a királyi jelzőhöz, illetve az orosz cári családhoz kapcsolódik, a fogyasztók tudatában az asszociatív kapcsolat erősödik. Az alperes által hivatkozott, védjegyügyben született jogerős végzés indokolása is utalt egyebekben a fennálló, távolinak tartott asszociációs kapcsolatra.

[59] Az összetéveszthetőség megítélésénél a termékek külső megjelenésének a fogyasztóra gyakorolt összbenyomása volt tehát a döntő szempont.

[60] Az apró részletbeli eltérések az összetéveszthetőség veszélyének megállapíthatóságát nem teszik kizárttá (BH2015. 160.). A perbeli termékek csomagolásának lényeges külső jellemzői pedig az adott esetben nagyon hasonlóak színvilágukat, grafikai elemeiket és a címkék tartalmi felosztását is tekintve. Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett eltérések az összetéveszthetőség veszélyét nem csökkentik, még az észszerűen tájékozott, figyelmes fogyasztó számára sem biztosítanak kellő elhatárolást. E körben emeli ki az ítéltábla, hogy az alperesi termék a színvilágát tekintve még abban az esetben is úgy jelenik meg, mintha a felperesi termékcsaládhoz tartozna, ha a piros szín – az alperesi előadásnak megfelelően – általánosan alkalmazott a vodkák esetében. Az alperes által hivatkozott hasonló színvilágú koronás termékek (alkohol4, alkohol5) ugyanis a piros szín alkalmazása mellett sem mutatnak ilyen mértékű hasonlóságot, vagyis az összetéveszthetőség veszélye azon termékek esetében nem áll fenn.

[61] Ezért a perbeli esetben a fogyasztók az alperes termékei láttán okkal gondolhatnak arra, hogy azok a felpereshez köthetők. Az elsőfokú bíróság által kifejtettek szerint a külső jellegzetességek keltette összbenyomás miatt a fogyasztóban kialakulhatott egy olyan képzet, hogy a két termék kapcsolatban áll egymással, az alperesi áru a felperes árujának egyik változata, vagy olyan, a felperes által gyártott termék, amit az alperes jogosult forgalomba hozni. Ebben az esetben pedig fennáll a versenytársak, a felperes és az alperes, illetve az áruik összetéveszthetőségének a reális veszélye. Nem elégséges tehát az eltérő elnevezés, mert ettől még a fogyasztóban kialakulhat az a képzet, hogy a két termék kapcsolatban áll. Utal e körben az ítéltábla a versenyjogsértő magatartást megállapító, fentebb hivatkozott jogesetekben szereplő, azonban egymástól teljesen eltérő elnevezésekre: „Édes élet”/”Mézes álom”, „Rezgő kő”/”Párizs segítő kő”, valamint a BDT2005. 1258. számú eseti döntésben foglaltakra, amelyben a jogsértő tejkezes termékén hasonló elnevezés sem került elhelyezésre, mégis megállapítást nyert, hogy „a csomagolóanyag színe és mintázata, az ábra elhelyezésének és a csomagolásnak a módja összehasonlításában a felperes áruját idézi a vásárló képzetében, ezért a felperes termékével összetéveszthető”.

[62] A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel mutat rá az ítéltábla arra, hogy a perben érvényesített jog elbírálása szempontjából nem volt jelentősége az összetéveszthetőség körében annak, hogy az alperesi termék piacra lépését követő időszakban több felperesi terméket értékesítettek-e vagy a felperest hátrány érte-e, illetve annak sem, hogy mi volt az alperes szándéka a névválasztással. A szándékosság, a célzatosság a jogsértés piaci előny szerzése céljából való elkövetése ugyanis a Tpv. 6. §-ának nem törvényi tényállási eleme (BDT2006. 1490).

[63] Tévesen hivatkozott irányadó jogesetként az alperes az ún. Máltai keserű ügyre (BH1998. 478.), az adott esetben ugyanis a domináns szóelemek egymástól teljesen eltértek és a palackok címkéje is teljes eltérést mutatott. A Legfelsőbb Bíróság utalt határozatában ugyanakkor arra, hogy a szóelemek különbözőségétől függetlenül esetenként elképzelhető, hogy az egyéb elemek oly mértékben jellegzetesek vagy hasonlóak egymáshoz, hogy azok összetéveszthetővé teszik a megjelöléseket.

[64] A fentiekre tekintettel megalapozottan foglalt állást az elsőfokú bíróság a perbeli termékek jogsértő jellegéről a fogyasztókra gyakorolt összbenyomás alapján.

VIII.

[65] Az eljárásjogi felülbírálat körében sem találta alaposnak az ítéltábla a fellebbezésben foglaltakat, olyan eljárási szabálysértés ugyanis nem történt, amely az ügy érdemi eldöntésére kihatott volna és az elsőfokú eljárás megismétlését vagy kiegészítését tenné szükségessé, ezért az ítélet hatályon kívül helyezésére a Pp. 381. §-ában foglaltakra alapítottan az ítéltábla nem látott lehetőséget.

[66] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott fellebbezésében az indokolási kötelezettség megsértésére, a jogorvoslattal támadott ítélet indokolása – a fentebb idézettek szerint – ugyanis tartalmazza, hogy az elsőfokú bíróság mely szempontok alapján találta alaposnak a keresetet, állapította meg a jellegbitorlást és alkalmazta a törvény szerinti jogkövetkezményeket, valamint azt is, mely okból nem tartotta irányadónak a védjegyügyben született határozat megállapításait. Egyértelmű volt tehát, hogy az elsőfokú bíróság a döntését mire alapította, ezért a Pp. 346. § (5) bekezdésének sérelme nélkül hozta meg határozatát.

[67] Utal az ítéltábla arra, hogy az anyagi pervezetéssel kapcsolatos kifogások a hatályon kívül helyezést egyébként sem alapozhatták meg, mert a Pp. 384. § (1) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére önmagában nem szolgálhat alapul, ha esetlegesen a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság anyagi pervezetésével nem értene egyet. Kizárólag ezen okból a felek sem kérhetik az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

[68] Megalapozatlanul hivatkozott ugyanakkor a fellebbezés az anyagi pervezetés hibájára. Annak kereteit elsődlegesen a Pp. 237. §-a határozza meg: a bíróság közrehatási tevékenysége akkor jelenik meg, ha a fél perfelvételi nyilatkozata hiányos, nem kellően részletezett vagy ellentmondó [(1) bekezdés], illetve ha nem terjed ki valamely lényeges tény vonatkozásában a bizonyításra vagy arra, hogy e körben melyik fél köteles bizonyítani [(2) bekezdés], továbbá, ha – többek között – egy jogszabályi rendelkezést eltérően értelmez [(3) bekezdés]. Lényeges azonban, hogy az anyagi pervezetés minden esetben a felek kérelmeinek és jogállításainak korlátain belül valósulhat meg [(5) bekezdés]. Az anyagi pervezetés célja tehát, hogy a felek legyenek tisztában azzal, hogy a kereseti kérelem és az ellenkérelem fényében milyen elemeknek lesz jelentősége a jogvita elbírálásánál.

[69] A perbeli nyilatkozatok nem voltak ellentmondásosak, a jogi érvelések hibájával/hiányosságával az elsőfokú bíróságnak anyagi pervezetés keretében nem kellett szembesítenie a feleket. A jogvita keretei egyértelműen meghatározhatók voltak, az elsőfokú bíróság pedig erre tekintettel vizsgálta a versenyjogsértő magatartást. Amennyiben az alperes által – az összetéveszthetőség körében – előadottak nem támasztják alá a jogállítást, az nem az anyagi pervezetés szükségességét veti fel, hanem azt, hogy a keresettel szembeni védekezés nem alapos.

[70] A bizonyítási érdek tekintetében sem terhelte az elsőfokú bíróságot további tájékoztatási kötelezettség a fellebbezésben hivatkozott okból, arra ugyanis csak a Pp.-ben meghatározott esetekben köteles [237. § (2) bekezdés], amelyek fennállása nem volt megállapítható. Az alperes a perben becsatolta azokat a mellékleteket, amelyek alapján a védekezés szempontjából is egybe lehetett vetni a piacon elérhető megjelölés1 márkák külső megjelenését, mindamellett, hogy a perbeli esetben a peres felek termékeinek egybevetése alapján kellett határozni a jogsértés megvalósulása tekintetében. Egyéb alperesi tényállítás hiányában pedig fel sem merülhet további bizonyítás, így ezzel összefüggésben az anyagi pervezetés szükségessége.

IX.

[71] A harmadlagos jogorvoslati kérelem körében az ítéltábla a Tpv. 86. § (2) bekezdése szerinti szankciók vonatkozásában annyiban egyetértett a fellebbezésben foglaltakkal, hogy a bíróságnak „a kért jogkövetkezmények alkalmazása körében a konkrét jogsértés körülményeit kell mérlegelnie, jellegbitorlás esetén annak volumenét, időtartamát, módját, az azóta eltelt időt, a nyilvános elégtételadás szempontjából pedig legfőképpen azt kell figyelembe vennie, hogy a jogsértésről a nyilvánosság milyen körben értesült, értesülhetett” (Kúria Gfv.30.280/2018/14.).

[72] A jogkövetkezményekről való döntés körében az elsőfokú bíróság a jogsértés kezdő időpontját, időtartamát, annak folyamatos jellegét értékelte, továbbá utalt arra, hogy a reparációt szolgálja, hogy a sérelmet szenvedett fél az általa választott módon elháríthassa a jogsértő magatartás hátrányos következményeit.

[73] A fellebbezés e körben elsődlegesen azt sérelmezte, hogy nem volt tekintettel a védjegybitorlási ügyben a bíróságok által képviselt ellentétes álláspontra, mert a védjegyjogi ügy lezárását követően alappal feltételezhette, hogy a jelen perben és a védjegy eljárásban kifogásolt alkohol1 terméke harmadik személy jogait és a alkohol2 ORIGINAL megjelölés1 terméket nem sérti. A jogkövetkezmények tekintetében ugyanakkor az alperesnek a versenyjogi jogsértés megvalósulásával kapcsolatos szubjektív megítélése nem bír jelentőséggel még akkor sem, ha az a védjegyjogi eljárásban hozott döntésen alapult. A jogsértés kezdő időpontja is objektív tény volt, ezért azt az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a védjegyjogi eljárástól függetlenül.

[74] Hasonlóképpen nem volt jelentősége annak, hogy a felperesi termék forgalma az alperes piacra lépését követően növekedett-e. A kért jogkövetkezmények, a jogsértő tevékenység abbahagyása, az alperesi terméknek a kereskedelmi forgalomban való visszahívása, az ehhez kapcsolódó adatszolgáltatás és a nyilvános elégtételadás, vagyis a jogsértésről való tájékoztatás semmiféle összefüggésben nincs az esetleges felperesi forgalomnövekedéssel, aminek sokféle, a perben fel nem tárt oka lehet. A felperes pedig megalapozottan érvelt azzal, hogy a kért jogkövetkezmények tekintetében vagyoni hátrányt nem kellett bizonyítania. A per tárgyát képező konkrét termékek tekintetében kellett állást foglalnia az elsőfokú bíróságnak a jellegbitorlásról, ezért nem kellett értékelni azt sem, hogy az alperes egyébként "a magyarországi szeszesital piacnak több, mint 30 éve meghatározó szereplője". Megalapozatlanul, jogszabályi hivatkozás nélkül utalt egyebekben a fellebbezés arra, hogy a perbeli versenyjogsértő magatartáshoz nem kapcsolódnak az adott esetben alkalmazott jogkövetkezmények. A jogkövetkezmények alkalmazásának elvi lehetőségét a Tpv. teremti meg azzal, hogy a jogsértés tényének megállapítása nyilvánvalóan elsősorban erkölcsi jellegű szankció és az okozott sérelem kiküszöbölését akkor szolgálja, ha az ítélet megfelelő nyilvánosságot kap. Akkor tölti be a szerepét, ha lehetőleg azonos körhöz jut el, mint akik a jogsértésről is tudomást szereztek, illetve szerezhettek.

[75] Az adatszolgáltatás és a közzététel körében a fellebbezés nem jelölt meg olyan körülményt, amely lehetővé tette volna az ítéltábla számára mindezek felülmérlegelését. Azon az alapon, hogy a közzététel egy felületen lehetne indokolt „és semmiképpen sem három hónapig”, a jogorvoslati kérelem nem vezethetett eredményre. A jogsértő termékek nyilvánvalóan nem maradhatnak kereskedelmi forgalomban akkor sem, ha e körben az alperest szerződéses kötelezettségek terhelik; a kért adatok szolgáltatása pedig egyértelműen megállapítható módon a jogsértés elkövetésével összefüggésben a termékek forgalmazási volumenére figyelemmel indokolt.

[76] Alappal utalt azonban a fellebbezés arra, hogy az alkalmazott jogkövetkezmények kapcsán a rendelkező rész nem tartalmazza a megállapítással érintett termékek kiszérését, e körben ezért pontosította az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét. Alaptalan volt ugyanakkor az az érvelés, hogy a jogsértő termékek meghatározása így sem pontos, mivel a rendelkező részben nem szerepelnek képek az adott termékekről. A jellemzők számbavétele folytán pontosan beazonosítható alperesi termékekre tekintettel ugyanis nem indokolt fénykép feltüntetése.

X.

[77] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – annak helyes indokai folytán – a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében a rendelkező részben foglalt pontosítással hagyta helyben.

[78] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú eljárás során felmerült költségét az alperes maga viseli, köteles továbbá a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó 83. § (1) bekezdése szerint a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amely a képviseletet ellátó jogi képviselő munkadíjából állt. Az ítéltábla a munkadíj összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII.09.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján állapította meg a felszámítottak szerint.

Budapest, 2025. október 30.

Dr. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

Dr. Vasady Loránt Zsolt s. k.

Dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.

bíró

bíró

előadó